Ч. 3. Четвер 19 (6) січня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Запрошенє до передплати.

В сім році розпочали ми двайцять перший рік нашого видавництва. Ґе потребуємо покликувати ся на то, яку за сей час „Народна Часопись“ зробила прислугу нашій суспільности. Се знають і уміють певно оцінити всї наші Вп. Передплатники і Читачі. Скажемо длятого, що як доси так і на будуче буде „Народна Часопись“ трудити ся дальше в тім самім напрямі, а всї змаганя редакциї будуть стреміти до того, щоби нашій Вп. Публицї подавати як найобильнїйший і як найдобірнїйший материял не лиш із суспільного і полїтичного житя, але також із всїляких піль людского знаня. Длятого звертаємо ся до наших Вп. Передплатників і Читачів в просьбою, щоби не забували на нашу часопись, а приєднували їй прихильників в як найширших кругах.

„Народна Часопись“ буде й в новім році виходити під тими самими услівями що доси, а іменно:

Для львівских передплатників в аґентиї дневників п. Ст. Соколовского пасаж Гавсмана ч. 9 і для передплатників на провінциї в ц. к. Старостствах:

на цілий рік	К 4·80	с.
на пів року	„ 2·40	„
на чверть року	„ 1·20	„
місячно	„ —·90	„

поодиноке читло 2 с.

Для передплатників в нашій Адміністрациї ул. Чарнецкого ч. 10, II. поверх, котрі хотять, щоби їм висилати безпосередно почтою:

на цілий рік	К 10·80	с.
на пів року	„ 5·40	„
на чверть року . . .	„ 2·70	„
місячно	„ —·90	„

поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Справи парляментарні. — З ради державної.

З передвчерашної наради нїмецких радикалів в справі становища супротив реконструкциї кабінету видано комунїкат, котрий стверджує, що на засїданю висказано невдоволенє, що міністерство зелїзниць і публичних робіт перейшло в славяньскі руки, за тим криє ся покривдженє Нїмців, а незвичайні взгляди для Чехів. Досьвід з попередних лїт, каже комунїкат, дає докази, що обсада двох так великих ресортів Славянам є небезпечною для нїмецких інтересів. Тому Нїмців не успокоює запевненє бар. Бінерта про незмінений курс полїтики. Невдоволенє і недовірє збільшує ще факт покликаня на намістництво Чехії такого февдального клерикала як ґр. Тун.

Дня 12 і 13 с. м. відбули ся у Відни наради субкомітету в справі суспільного обезпеченя. Застанавляли ся над засадами 3-го головного артикулу (обезпеченє на старість і неспосібність до працї). Пос. Дрексель говорив за правительственним предложенєм. Задачию комісиї було би не утруднювати переведеня

2)

СПЕКУЛЯЦИЯ ДЖОНА ОСБЕРНА.

Сьміховинка.

(З нїмецкого — Фридриха Тіме).

(Дальше).

Адвокат так здивував ся, що став мов дурний, а то пробивало ся навіть виразно в чертах єго лиця.

— Ви—ви мали би. — Як же би то мало стати ся?

— То знаєте, що я вступивши на подвірє головного будинку банкового, мусїла ще переходити через бічний вхід. Якраз коли я пустилась до того входу, виступив нараз зпоза першого угла якийсь чоловік, витрутив менї портфель з руки, вхопив єго і втік чим скорше. Я стала з цїлої сили кричати і кликати на поміч, але коли прибігло кількох людий, злодія вже не було видко.

— А чомуж ви несли портфель в руцї?

— Я лише що єго була вийнила, бо мала ще лиш кілька кроків до банку.

— То було з вашої сторони дуже необачно. — Як же виглядав той чоловік?

— То так борзо стало ся, що я не могла єму придивити ся. Здає ся, що то був якийсь молодий, безвусий і убраний як робітник.

— Так могло би виглядати яких пятьдесять тисячів людий в Капштадтї — сказав на то Осберн і усьміхнув ся глумливо. Чи маєте сьвідків на то, що говорите?

— Нї.

— Як то? То нїхто не видів того нападу?

— Нїхто.

— Дивна річ! А чомуж ви зараз не вернули до п. Тульпана і не сказали єму, що стало ся?

— Я була так перепуджена, що не була в силї ясно собі розважити. Я бояла ся, що менї не повірять, бо люди, що на мій крик збігли ся, зачали вже були до мене притики робити і я з обави, щоби мене не взяли за злодійку, хотїла втечи.

— Ви хотїли втечи?

— Бодай з Капштадту винести ся.

— Она мусїла признати ся до того — відозвав ся тут Суттер — коли стверджено, що она потайком винесла ся зі свого помешканя. Она була там, спакувала, чого їй найбільше було потреба і відтак пішла.

Осберн усьміхнений кивнув на то головою, а то ніби значило: „Розумію ся“. А відтак відозвав ся: Міс Доннет, мушу вам отверто сказати, що ваша істория зовсїм неймовірна. Признайте ся щиро, а я поговорю з паном Тульпаном, щоби він вдоволив ся тим, що відзискав назад свої гроші і не робив нїякого донесеня до полициї.

— Не маю до чого признавати ся — стояла арештована при своїм. — Моє оповіданє зовсїм правдиве.

— Не гадайте, що будете могли гроші задержати! Ви їх сховали і волите кару відсидїти як їх видати. Гадаєте, що по відсидженю кари прийдете в посїданє спроневіреної суми. О, ми знаємо ся на ваших викрутах, моя панно — з вас дуже вирафінована і хитра людина, я то виджу. Але розважте то собі добре: я знайду гроші — а тоді жде вас кілька лїт криміналу і не будете мати з того нї найменшого хісна!

Міс Еллен сидїла мовчки на кріслї і анї не рушила ся, лиш спустила очи в долину і споглядала ними без виразу в землю, не показуючи по собі нї найменшого зворушеня.

— Ну, як? — відозвав ся адвокат знову.

— Я сказала правду.

Осберн перейшов ся кілька разів по комнаті. — Суттер, заждіть там на дворі дальших інструкций — відозвав ся він нараз до свого підвластного. Коли той вийшов з бюра, приступив він до дївчини — і давши їй знак очима, шепнув їй до уха: Панно Доннет, одно слівце в чотири очи.

— Чогож хочете від мене?

— Я стою по вашій сторонї — розумієте мене? Дайте менї тисяч фунтів з тої суми а я позволю вам втечи. Навіть постараю ся о то, щоби ви могли безпечно втечи. Але мусите скоро рішити ся, бо маємо ще лиш кілька годин часу.

Міс Еллен все ще споглядала в землю, але здавало ся, мов би надумувала ся, або що єго предложенє так єї змішало, що не знала, що на то сказати.

— Я не вкрала гроший, отже й не можу вам нїчого з них дати — сказала она рішучо.

закона ріжними поправками. Шеф секциї Вольф признав, що доси висунено на перший плян практичні вимоги економічного житя. Тут ходить о суспільно-політичну акцию, яка не терпить проволоки і тому показало ся конечним розширене обезпеченя робітників на случай неспосібности до праці в формі загального народного обезпеченя. Вкінци просить приняти основи правительственного предложеня.

Пос. Ельдерш заявив ся за обезпеченем самостійних, але побоює ся що до завеликого фінансового обтяженя робітників. Лише державний додаток може вирівнати наслідки тих нерівномірних поділів. Внесеня социялдемократів зовсім не утруднюють обезпеченя самостійних, але домагають ся окремої фінансової господарки.

Реф. др. Ліхт домагав ся також, щоби всі професийні самостійні круги користали з суспільного обезпеченя, але се не може стати ся коштом несамостійних кляс. Сторони, що платять податки, мусять жадати запевненя що-до співучасти держави при суспільнім обезпеченю. Всі запевненя правительства, що оно найде засоби, щоби сповнити свої обовязки, є пустою демаґоґією. Населене не знає своїх безпосередних обовязків.

Під голосоване віддано таке внесене: При обезпеченю на старість і на случай неспосібности до праці має ся утворити два окремі відділи для самостійних і несамостійних.

Се внесене, як і внесене д-ра Ліхта про поділ на професийні ґрупи, відкинено.

На основі вислідів голосованя розпічне субкомітет в найблизших днях наради що-до 3-го головного уступу на основі правительственного предложеня.

В дальшім ході вчерашного засіданя палати послів, по промові п. президента міністрів бар. Бінерта і по зарядженій відтак перерві для записуваня бесідників, промовляв перший до буджету п. Вольф. Бесідник зазначив, що змінена ситуация кабінетова примушує німецке сторонництво радикальне до задержаня вільної руки супротив нового правительства, відтак виступав против Поляків і Чехів і против будови каналів.

П. Бельоглявек заявив ся в імени християньско-суспільного сторонництва безусловно за будовою каналу Дунай-Одра.

П. Вінтер, заявивши, що новий кабінет не будить в єго сторонництві довірія, виступав против надужить при конскрипциї на некористь ческого народа.

На тім наради перервано.

П. Фресль мотивував наглячість свого внесеня в справі знесеня податку і оплат від мяса.

І тую дискусию перервано, а по відчитаню інтерпеляций замкнено засідане о год. 5 по полудни. Слідуюче засідане нині.

Новинки.

Львів, дня 18-го січня 1911.

— **Здоровлє Є. В. Цїсаря.** Є. В. Цїсар по щасливо перебутій недиспозициї виїхав ві второк з Шенбруну до Відня, де в замку відбув ся двірский баль. Є. В. Цїсар явив ся на бали о 8 год. вечером і розмавляв з визначними личностями. Знаменитий вигляд Монарха потвердив вповні радістну вістку про єго повне подужане.

— **Іменованя.** Президент гал. Дирекциї почт і телеґрафів іменував ад'юнкта Юліяна Дуду почтмайстром в Незвисках.

— **Посьвячене** нового будинку Ради шкільної краєвої при ул. Кармелицкій відбуло ся вчера о год. 12½. Чину посьвяченя довершили члени Ради шк. кр. о крилош. Чапельский і пралат др. Ленкевич. Після посьвяченя п. Віцепрезидент др. Дембовский запросив участників на перекуску в в салях Стрільниці. — Новий будинок є двоповерхний і припирає лївим крилом до будинку Намістництва.

— **Комісия виборчої реформи** відбула ві второк перед полуднем засідане, яке тревало від години пів до 11 до 12 в полудне. Предсїдателем засіданя вибрано п. Лео. При виборі референта п. Мариєвский поставив внесене, щоби з огляду на те, що внесене про виборчу реформу вийшло від лївиці, мандат сей віддано членови лївиці. Однак на внесене п. Водзіцкого рішено не піддавати сего внесеня під голосоване. Представитель українського клюбу др. Макух згодив ся на внесене Мариєвского, а передставитель „русского клюба“ др. Король заявив, що при виборі референта здержує ся від голосованя. На референта голосувало 24 членів, 13 одержав п. Старжиньский, 4 п. Рутовский а 1 п. Лео. Отже референтом вибрано п. Старжиньского. П. Адам висловив гадку, щоби порозуміти ся з референтом що до скорого виробленя реферату. Роздумовано рівнож над тим, чи не було би можливе предкладати реферат частями. Рішено однак вкінци, що то є справа самого референта.

— **З адвокатскої палати.** Звичайні загальні збори львівскої адвокатскої палати відбудуть ся дня 21 с. м. о 4 ій попол. в краєвім карнім суді при ул. Баторого. Но дневнім порядку м. и. стоять отсї справи: вибір президента ев. віцепрезидентів або членів виділу, двапайцяти екзамінаторів для адвокатских іспитів, 15 екзамінаторів для судейских іспитів і 3 членів ревізийної комісиї.

— **Конкурс.** Філїя тов. „Просьвіта“ в Золочеві пошукує сталого люстратора читалень. Посада сейчас до обнятя. Зголошеня приймає др. Теодор Ваньо адвокат в Золочеві.

— **З ґімназиї СС. Василиянок у Львові.** Приватні іспити за перший піврік шк. р. 1910/1911 і вступні іспити до кляс I—V р. приватній женьскій ґімназиї СС. Василиянок у Львові відбудуть ся дня 30 січня почавши від 8 год. перед полуднем. — Дирекция.

— **Дрібні вісти.** В ночи з суботи на неділю украдено в однім з фризиерских сальонів в Франкфурті волося за 40.000 марок. Злодії утікли з волосем до Парижа. — Італійску акторку Павлїну Джіорджі, славну своєю красотою, застрілив на Лїдо студент Фермін, родом з Арґентини, з котрим она удержувала любовні зносини. — Дїдич Кожуховский в Кор. польскім записав маєток вартости 300.000 рублїв на польскі школи. — Ві второк рано вибух пожар при ул. Паненьскій ч. 23. Запалило ся сїно на стайні. Сторожа пожарна погасила огонь. — Пос. Томашевский заповів внесене інтерпеляциї в справі арештованя в Росиї ще в

Осберн відступив ся гнївливо від неї. Та й ся штучка єму не вдала ся, відбила ся об єї завзятість і єї непохотний характер. — Ти якась наскрізь вирафінована людина — подумав він собі і розпорядив дальше, що було потреба.

Міс Доннет відвели до вязниції а Осберн зі своїми людьми старав ся тепер всякими способами відшукати вкрадені гроші, з котрих Мр. Тульпан обіцяв дати єму відповідну часть.

Она в вирафінований спосіб сховала десь тоті гроші — говорив він знову; — але они преці не могли щезнути зі сьвіта. Они мусять знайти ся десь близько банку або при дорозї, котрою ішла, бо преці не мала богато часу.

Але всї пошукуваня були надаремні і не довели до нїчого. Так само й годї було спонукати арештовану до того, щоби призпала ся. Она все лиш уперто говорила: Я невинна! — хоч урядник, котрий вів слїдство, був рішучо переконаний о єї вині, бо не можна було відкрити анї того якогось злодія, що вкрав у неї гроші, анї також нїхто не видів нїчогісенько, що могло би було потвердити єї зізнаня. Того дня не виділи коло банку нїкого такого, хто би так виглядав, як міс Еллен єго описувала. Она з'явила ся нараз в брамі будинку, в котрім знаходив ся банк, зачала кричати і кликати на поміч, та сказала людем, котрі були збігли ся, що їй хтось вкрав портфель з пятнайцяти тисячами фунтів. Тілько було й всего — навіть не видко було по нїй, щоби она була тим дуже роздразнена.

Коли їй се послїдне говорено до очий, то она сказала: То вже така моя вдача.

Відтак стали їй вираховувати, що она потребувала досить богато часу, щоби зайти аж до банку.

— Ви вийшли о одинайцятій годині — говорив їй прокуратор. — На цїлу ту дорогу треба двайцять мінут часу. Ви кликали на поміч по пів до дванайцятої. Отже ви ішли цїлу чверть години довше, як потреба. Деж ви були підчас тої чверти години?

— Я дивила ся по дорозї на вистави — відповіла она борзо. — Менї потреба нового жакета і я дивила ся на виставлені взірці. — Але сьвідка на то не могла поставити.

— Ну, я зачинаю єї щораз більше поважати — казав Осберн до Мр. Тульпана. — Она уміє свою річ — робить знаменитий інтерес.

— Отже ви гадаєте, що мої гроші пропали?

— Я переконаний о тім. Нема вже способу їх видобути.

Тульпан аж три рази раз пораз зажив табаки, навіть не знаючи, що робить, — знак, що був дуже роздразнений. Коли відтак пообтирав ся великою шовковою хусткою, сказав детективови делїкатно в очи, що він капарник.

— Пане Тульпан, відкличте то!

— Кого, капарника? — Добре, але за то поставлю дурака.

— Змушуєте мене, пане Тульпан, звернути вам вашу повновласть.

— Прошу, не встидайте ся.

— Яко мілїонер не потребуєте ще зараз так гороїжити ся. Ми робили, що могли — ми тратимо лиш обіцяну пайку з тої суми і маємо лиш шкоду на цїлій справі. Чи ви мимо того стоїте при своїй критиці?

— Авжеж — сказав на то Мр. Тульпан.

— То позвольте, що пішлю вам мою лїквідацию.

— Прошу дуже. Підпишіть на нїй дурака.

— Так і зроблю, пане Тульпан — визначену за то суму призначу для якогось бідного хлопця, сироти.

А бідним сиротою був таки Осберн сам. Зовсім природно — родичі єго були померли, він навіть не був женатий а в єго касї були вічні браки. Біднїйшого сироти хлопця таки й не могло бути.

Впрочім він тепер сповнив свій обовязок супротив Мр. Тульпана. Що він тому винен, що гроші не знайшли ся? Тота панна то людина дуже хитра, за хитра навіть для самого Джона Осберна.

З сего боку — так розважав він собі і мав тут на думцї Мр. Тульпана — не дасть ся вже нїчого видобути. Не маю вже нїякого інтересу слїдити дальше за злодійкою. За сьвідка в сїй справі мене не покликали, отже нема нїякої законної перешкоди, щоби я обняв оборону панни Доннет. Мушу передовсім на то уважати, щоби на кождій справі зробити інтерес, кожду так визискати, як лиш дасть ся.

Як подумав так і зробив. Джон Осберн пішов до вязниції і там казав привести міс Еллен на розмову з собою.

— Чи маєте вже якого оборонця?

— Нї — відповіла она коротко.

— Добре, то я возьму на себе вашу оборону. Сеї справи нїхто так добре не знає як я, що займав ся нею від самого початку, нїхто не переконаний так щиро о вашій невинности як я.

— Ви? — спитала она здивована.

— Ну так, бо як би ви не були невинні, то я і мої помічники були би певно гроші знайшли. А до того ще з мене й психольоґ, то й можу розпізнати, хто виноватий а хто нї.

(Конець буде).

жовтня м. р. 3 слухачів лїсової школи у Львові, що відбували практику в маєтках ґр. Карвіцкого на Волини і стягнули на себе підозріне, що займають ся шпіонством в користь Австриї. Арештованих ще доси держать у вязниці.

— **Арґентиньске мясо у Львові.** Арґентиньске мясо прийшло вже до Львова в ночи з недїлї на понедїлок. В понедїлок в полудне відобрано єго на торах міскої різницї на Ґабриелївцї в присутности комісиї зібраної під проводом президента Цюхціньского. Мясо надійшло в трох ваґонах, в скількости 176 чверток волів, ваги коло 15.000 клґр. Кожда чвертка вола була обвинена в орґантину а відтак обшита в чисті згрібні мішки. Мясо се, удержуване в часї перевозу в постійній температурі — 14° С, оглянув при виладуваню др. Кшишталович і признав єго зовсїм відповідним так під взглядом здоровим як і що до якости. Цїни арґентиньского мяса установлено такі: мясо волове задне буде коштувати за кільоґрам ваги 1 К 48 с. Буде се мясо що надає ся до печеня, з сорти званої у Відни „hochprima“, отже найлучше. В відношеню до дотеперішних цїн мяса в міских ятках буде оно о 20 сот. на кільоґрамі таньше. Переднє мясо буде продавати ся по 1 К 20 сот. за кільоґрам, значить о 32 с. дешевше. Продаж того мяса розпічне ся нинї в міских ятках при ул. Солодовій і Шептицких та в базарах при площах Краківскій і Галицкій. Зразу продаж мала почати ся вї второк рано, перешкодило однак сему розпорядженє Намістництва, котре запорядило, що в місцях продажи арґентиньского мяса не вільно держати иншого мяса. З огляду на те, що в ятках полишили ся чималі запаси провінціонального мяса, мусїла управа відложити початок продажи до часу випроданя теперішних запасів. Ось так вже від нинї будуть Львовяни їсти заморске арґентиньске мясо. При тій нагоді слїд подати дещо про мясний промисл в Арґентинї. Промисл той повстав протягом послїдних 20 лїт. Коли в р. 1890 вивезли з Арґентини 663 тон мороженого мяса волового і 20.414 штук мороженого ягнят, то в мин. р. вивезли вже 209.405 тон мороженого мяса волового, 1.232 холодженого і 66.495 морожених ягнят. Давнїйше мясо призначене до вивозу солили та вудили звичайним домашним способом, а тепер служать до того окремі солярнї та вудильнї. В послїдних часах вудженє мяса уступає що-раз більше місця мороженю, котре лучше надає ся до експортових цїлий. Арґентиньскі холодильнї т. зв. „frigorificos“ мають осьтак значінє для цїлого сьвіта. В самій провінциї Буенос Айрес є таких холодилень 8. Они розпоряджають капіталом 31,136.973 долярів (150 міліонів корон), а річний їх оборот дійшов понад 90 міліонів корон. В тих холодїльних працює понад 5.800 робітників, а парові і електричні машини представляють силу 12.424 коний.

— **Також важна анкета.** В Будапештї відбула ся сими днями скликана тамошною дирекцією полїциї анкета в справі... шпильок до дамских капелюхів. На анкету прибули дневникарскі референти моди і представителї промислу виробу дамских капелюхів. По „довгій дискусиї“ порішено, що дирекция полїциї видасть розпорядженє з дозволом на ношенє шпильок не довших як промір капелюха. Коли шпилька довша, треба єї з острого кінця заосмотрити в ґузик, забезпечуючий прохожих перед виколюванєм очий, проколюванєм лиця і драпанєм. Дами з шпильками без ґузиків будуть строго карані.

— **Новий дім рускої ґімназиї в Тернополи,** як звідтам доносять, стоїть вже від листопада під дахом. Є се велика двоповерхна будівля в видї простокутника, котрого один бік не забудований. Сама фронтова сторона звернена на північ до улицї Костюшка недалеко „Рускої Бесїди“ та ради повітової. Прочі вікна виходять до всїх инших сторін сьвіта. Улиця Костюшка є дуже спокійна від переїзду возів та своїм високим положенєм домінує над передмістєм т. зв. Заруддєм. Положенє є здорове, салї шкільні просторі, коритарі вигідні, тому ся будівля буде палатою в порівнаню до „старої ґімназиї“. Подвірє є трохи за мале — як на велике число молодїжи. З весною буде ся будівля виправлена і викінчена так, щоби від нового року шкільного почала ся в нїй вже наука.

— **Читальня „Просьвіти“ на городецкім передмістю у Львові** уладжує дня 21. сїчня 1911 р. під покровом Впр. о. мітрата Туркевича і инших осіб з духовеньства і сьвітскої інтелїґенциї перші українські на городецкім передмістю великі вечерницї з танцями, в цїли товариского зближеня і згуртованя української інтелїґенциї городецкого передмістя. Чистий дохід призначений на народно-просьвітні потреби українського горожаньства на городецкім передмістю. Вечерницї відбудуть ся в великій сали жидівского академічного дому при ул. св. Тереси. Початок о год. 9 вечером. Вступ на салю 3 К, родинний білєт на 4 особи 8 К, академічний білєт 1 К. Стрій візитовий. Буфет у власнім зарядї. Вступ лише за запросинами, які можна набути в комнатї читальнї „Просьвіти“ на городецкім передмістю, площа св. Юра 5, що дня від години 6 — 7 вечер, а в день вечерниць при касї.

— **Статистика австрийскої еміґрациї** в III. кварталї 1910 р. Переселеньча горячка починає в послїдних часах сильно обнижувати ся. Коли в III. чвертьроцї 1907 р. число австрийских переселенців виносило 32.538, слїдуючі роки обнижують сї числа щораз більше, так що в III. кварталї мин. року переселило ся із австрийскої держави загалом 22.602 людий. Найбільше число переселенців еміґрує на Бремен (7.290) і Гамбурґ (7.283), а найменше на Ґенуу (37). Передтамтогорічний промисловий перелом в Америцї, дальше виїмкові закони, якими боронять ся американьскі держави перед напливом Европейцїв, спинюють колись так могутні филї еміґрациї.

— **З Бережан.** Віче учительскє відбуде ся дня 22. сїчня 1911 р. о 11 год. передполуднем в сали „Сокола“ в Бережанах, на котре підписаний комітет запрошує П. Т. Товаришів і Товаришки, П. Т. Послів парляментарних і соймових і всїх прихильних учительству народному. Порядок денний слїдуючий: 1) Отворене віча і вибір предсїдателя. 2) Справа платнї учительскої. 3) Реферат о прагматицї службовій учительскій. 4) Внесеня.

Телеґрами.

Відень 18 сїчня. Палата панів зібрала ся вчера по полудни на засїданє. II. Президент мінїстрів бар. Бінерт зложив заяву подібну як в палатї послів.

Відень 18 сїчня. „Wiener Ztg“ оповіщує відручне письмо Цїсаря до бар. Куденгового і ґр. Туна, увільняюче першого а іменуюче другого намістником в Чехах.

Париж 18 сїчня. В часї вчерашного засїданя французского парляменту вистрілив з ґалєриї два рази якийсь Брізолян до президента мінїстрів Бріянда. Куля не поцїлила Бріянда, лише урядника мінїстеріяльного Мірманда. Виновника арештовано. Як кажуть, має він бути божевільний. Засїданє палати зараз по замаху закрито.

Рим 18 сїчня. Папа дістав так сильного нападу ревматизму, що з порученя лїкарів відмовлено всяких авдиєнций і принять.

Лїсбона 18 сїчня. В столици краю і на провінциї панує цїлковитий спокій. Рада мінїстрів займала ся вчера остаточною редакцією закона виборчого, який має бути вскорі оповіщений.

Штокгольм 18 сїчня. Вчера відкрив король престольною бесїдою шведский парлямент.

Цїна збіжа У Львові.

дня 18-го сїчня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10·40	до	10·60
Жито	7·—	„	7·40
Овес	7·25	„	7·45
Ячмінь пашний	7·40	„	7·50
Ячмінь броварний	7·50	„	8·50
Ріпак	13·—	„	13·25
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	11·70	„	13·20
Вика	7·50	„	8·—
Бобик	7·50	„	7·75
Гречка	6·25	„	6·60
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	102·—	„	112·—
Конюшина червона	78·—	„	86·—
Конюшина біла	104·—	„	115·—
Конюшина шведска	70·—	„	80·—
Тимотка	40·—	„	45·—

Надіслане.

— **Рускі диктати** до шкільної і приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича. Друге поправлене і розширене видане.

— **Подорож довкола землї,** весела товариска гра для науки і забави. Видане Руского Тов. педаґоґічного у Львові. Цїна 1 К 50 с.

— **Домашна кухня.** (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарні Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Цїна одного примірника 1 К 50 с.

За редакцию відповідає: **Адам Драховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).